

»Slovenski Republikanec« ni nič drugega ko privesek hrvatske Radičeve stranke.

Radič je g. Prepeluha, enega izmed vodij republikanizma v Sloveniji, nedavno slavil kot mučenika. Pri nas ni nobenemu človeku znano, da je gospod Albin Prepeluh mučenik in v čem obstoji njegovo mučeništvo. Nasprotno, g. Prepeluhu se godi prav dobro. Bil je socialni demokrat in kot tak zaščitnik proletarcev, ki nimajo nič kot sebe in svoje otroke; pa si je kupil lastno hišo. Živi mirno in pokojno, ni bil preganjan, ne zatvorjen, ni dobil po glavi s puškinim kopitom kakšnega po balkansko navdahnjenega žandarja. O mučeništvu ni torej pri g. Prepeluhu ne duha ne sluha, in zato v tem ni nobeno priporočilo tega moža in njegove nameravane stranke slovenskemu ljudstvu.

Glavno je to, da gospod Prepeluh red stvari, za katere sedaj gre, postavlja na glavo. Pri sedanjih volitvah in vobče pri vseh bližnjih političnih bojih ne gre za vprašanje monarhizma ali republikanizma. Za nas je monarh (vladar) ali predsednik republike samo zastopnik države, suveren pa je narod. V naši državi pa hrvatski narod in slovenski narod ne moreta priti do uveljavljanja svoje suverenosti, dokler je država centralistično urejena. Takšna ureditev namreč daje srbskemu narodu nadoblast nad hrvatskim in slovenskim narodom.

Vsa politična akcija (delo) hrvatskega in slovenskega naroda mora torej biti usmerjena o tem pravcu, da se spremeni kruti centralizem ter nadomesti z avtonomijo poedinih pokrajin. Ako dosežemo Slovenci in dosežejo Hrvatje istinito, jako, zakonodavno avtonomijo, je doseženo to, kar je bistvo federativnega programa. To je uvidel i Stjepan Radič in zato je on pristal na državni program Hrvatske zajednice, ki je avtonomističen in povse sličen programu Slovenske ljudske stranke. Ni torej drugega programa za uresničenje hrvatskih in slovenskih zahtev, kakor je avtonomija.

Zato Slovenska ljudska stranka vprašanje monarhije in republike smatra kot vprašanje drugega reda ter stavlja v prvo vrsto vprašanje zakonodajne in upravne avtonomije Slovenije. Naša stranka ne vpraša nobenega, ali je monarhist ali republikanec. Ona odpira na stežaj durj vsem, ki hočejo avtonomno Slovenijo, slovensko samoupravo in samovlado, pa naj so republikanci ali monarhisti. Vsak je dobrodošel v našem krogu.

Ker zagovarjamo brezpogojno v politiki načelo slovenske avtonomije, zato odklanjamo Slovensko republikansko stranko, ki je zavrgla slovensko avtonomijo kot prvo točko svojega programa. Na glavi lista je z velikimi črkami tiskano »Slovenski Republikanec«, s prav malimi pa in v oklepaju: (prej »Avtonomist«.) Nekdanji slovenski »Avtonomist« je sedaj prešel v tabor hrvatske Radičeve stranke ter se tako pregrešil zoper slovensko avtonomijo. Ne pustimo, da bi Radič odločeval v slovenski politiki. Mi Slovenci smo samostojen, suveren narod in hočemo sami odločevati o svoji usodi. Odločitve o slovenski politiki in o usodi našega naroda ne damo v roke ne Srbom ne Hrvatom. Prepeluh je svojo stranko pripeljal v hrvatske vode, naj si na Hrvatskem isce mandat, po katerem tako hrepeni in radi katerega je zapustil prave slovenske avtonomne politike.

Gospod Prepeluh pa zaupa med volilno borbo na protektorat (pokroviteljstvo) ne samo Radiča, marveč tudi dr. Zerjava. Voditelj samostojne demokratske stranke v Sloveniji ne črti nobene stranke tako, kakor Slovenska ljudska stranka. Zato bo storil vse, da bi oslabil našo stranko. Podpiral bo vse druge stranke, tudi Pre-

»Z vami pojdem!« je ponovil Clayton preprosto pa resnobno.

Stari gospod profesor je dvignil sklonjeno glavo. Njegove oči so obvisle na krepki postavi Claytonovi, na njegovem možgato lepem obrazu. Morebiti je bral v tem obrazu skrivnost, ki se je skrivala v srcu mladega moža, da ljubi Ino.

Preveč je v pretečenih letih tičal s svojimi mislimi v učenih, znanstvenih vprašanjih o preteklosti človeškega rodu, da bi se bil menil in briga za to, kar se je pletlo med obema človekoma v njegovi najožji bližini, da bi bil pazil na besede in poglede, na različne malenkosti, ki bi bile tudi manj učenemu človeku povedale resnico.

V tistem trenutku pa se je tudi njemu zjasnilo. Mehko je odgovoril:

»Kakor želite, Clayton!«

»Tudi jaz pojdem!« se je vneto oglasil gospod Filander.

»Ne, tega pa ne, moj dragi prijatelj!« ga je zavrnil profesor Porter. »Vsi ne moremo iti! Ali homo ubogo Barbo samo pustili —? Kruto bi bilo, neusmiljenol Eden sam bo prav toliko opravil ko dva ali trije —.

Naj bo dovolj, da eden ali dva pogineta v pragozdu —! Sedaj pa pojdemo spat!«

Pozno je že bilo, polnoč je že zdavnaj minila, naporno iskanje in beganje po džungli jih je utrudilo, Potrební so bili počitka.

Polegli so po svojih travnatih in listnatih ležiščih in mir je zavlada nad samotno kočjo. —

Pa ni jim bilo usojeno, da bi mnogo spali tisto noč.

Kako uro potem ko so legli je zbudil profesor Porter Claytona. Stresal ga je za ramo in pravil:

»Clayton, čujte —! Ali niste ničesar slišali?«

Pravo Schicht-ovo milo z znamko „Jelen“

je priljubljeno pri vseh varčnih gospodinjah!
Pravo samo z imenom „Schicht“ in znamko „Jelen“

peluhovo republikansko stranko, da bi odvezel naši stran ki kak mandat. Že iz tega sledi nujen poziv vsem zavrednim Slovincem, zlasti kmetom in delavcem: Vsi pod prapor Slovenske ljudske stranke! Pri nas je dobrodošel vsak republikanec, ki mu je pri srcu avtonomija Slovenije! Za samoupravo in samovlast slovenskega ljudstva!

Fašistovska Italija.

Italijani so silno vročekrvni in pri tem kot narod v enaki meri tudi oblastni in samoljubni. O tem vedo dovolj povedati pripadniki vseh drugih narodnosti, pa naj živijo sedaj pod italijansko vladno in državo ali pa so živeli poprej skupno z Italijani pod tujo vladno po raznih mestih, kjer Italijani niso imeli niti približne večine, a so vendar napram drugim nastopali, kot bi bilo vse njihovo. Italijani kot nacionalisti ali narodnjaki ne poznajo nobene meje in njih prenapetost se je že čisto udejevala tudi v smeri, ki se pri nas in drugod po svetu ne da označiti kot narodnostna. Italijanu so brezduha navadne brazde, silne daljave navadni skoki in pri vsej tej vrtoglavosti hoče Italijan še vedno povdarjati: Mi smo pred vsemi in Italija je prva na svetu. Ko je Evropo preveval val republikanizma, so bile italijanske množice tako silno republikansko navdušene, da niso znale v svoji vnemi odstraniti ovir in so pustile monarhijo, da so potem v kratkem času zopet monarhistično ureditev države proglašali z enako navdušenostjo za največjo pridobitev Italije in človeštva sploh.

Ko je po vojni komunizem začel z velikim razmahom, so bili zopet Italijani silno vneti komunisti, najbrž po svoji naravi le radi tega, da bi pokazali: vidite, tudi v komunizmu so Italijani in Italija prvi. Za komunizem je pa v Italiji stopil na plan fašizem in ta je zopet na mah zavzel najširše ljudske sloje.

Po naravi in posebej še po fašizmu pretirana nacionalnost je postala v Italiji prava bolezen s hudo mrzlico. Fašisti so razvneli italijansko ljudstvo do domišljije, da je vse, kar je italijansko, najlepše in najboljšo in da je italijanska vojska največja zmagovalka v svetovni vojni. Ta domišljija združena s prirojjenimi lastnostmi je bila nekaj očarljivega za italijansko ljudstvo in fašistovska stranka se je z lahkoto polastila državne oblasti. Fašisti na vladi so italijanskemu ljudstvu kot najboljšemu in najslavnejšemu obetali na račun izmišljenih zmag najlepšo bodočnost. Ljudstvo so te obljube tako očarale, da niti ni utegnulo gledati na to, kakke osebe si v fašistovski uniformi pridobivajo in utrjujejo oblast. Fašistovski oblastniki so znali ljudsko zaslepljenost dobro izrabiti, da so se močno organizirali, oborožili in vse svoje prvake in vse svoje delo progla-

Clayton, mlad človek, je imel trdno spanje. Le s težavo ga je profesor Porter vzdramil.

Ves pijan od prvega spanja je šinil po koncu.

»Kaj je?« je zbegano popraševal. »Kaj se je zgodilo —?«

»Niste čuli —? Strel iz topa —!«

»Bežite bežite, gospod profesor! Sanjalo se vam je!«

»Ni se mi! Nisem zatislnila očesa in mislim da ga tudi nikdar več ne bom v mirnem spanju —. Bedel sem in premišljeval. To in ono —. In čisto razločno sem čul strel.«

Clayton je nevarno majal z glavo, pa v kljub temu s profesorjem vred napeto poslušal. Nehote so mu drhteli živci, razburjenost se ga je lotevala.

Mogoče je vsekakor bilo, da je gospod profesor prav slišal. Da bi zaradi njih kdo dajal znamenja, to ni bilo verjetno. Saj razen upornikov nihče ni vedel, da prebivajo nesrečni izgnanci na zapuščenem obrežju. In uporniki so odjadrali že pred tedni! — Strel je utegnil biti klic na pomoč. Morebiti je bila ladja v nevarnosti —.

Dolga sta poslušala, pa streljanje se ni ponovilo. Tudi Filander se je med zbudil in vsi trije so ugibali. Profesor Porter je hotel po vsej sili ven, da bi pogledal po morju.

Le s težavo sta ga zadržala. Nevarno je bilo, ponoči hoditi zunaj kočje. Živali džungle so se je sicer ogibale — Trzan jih je prepodil — in sivkasto jutro se je že tudi oglašalo, pa kdo je vedel, če v kljub temu ni kje v bližini prežala roparica —.

V polglasnem pomenku so čakali celo uro, da se je za silo naredil dan. Tudi Barba se je zbudila in se pridružila.

Pravkar je vstajal Clayton, da bi odrinil zapah, in vsi so se pripravljali, da stopijo iz kočje, ko zagrmí nekje v neposredni bližini mogočen strel.

sili kot nedotakljivo v pogledu nekakega monopola italijanskega narodnjaštva in italijanske državnosti.

Ko so se italijanski državljani začeli enkrat spraševati, kakor more biti Mussolini, ki je menjal že toliko strank in načel, prvi državo- in rodoljub, je bil Mussolini že tako močen, da je lahko vsakega svojega nasprotnika proglašil in uničil kot protidržavljan in protinarodnjaka. Mnogo delavskih in slovenskih domov je bilo razdejanih, mnogo nasprotnikov fašistovske oblasti niške družbe na najokrutnejši način pobitih, predno so začeli širši italijanski krogi uvidevati, da je fašizem strašno nasilje, ki jemlje samovoljno v zakup narodnost in državotvornost. Fašizem je imel dovolj časa, da se proglašil za svetega in tako so njegovi nasprotniki eden za drugim izgubljali ne samo svoje imetje, ampak tudi življenje. Dolgo so fašisti ubijali svoje nasprotnike ter pri tem varali ljudstvo, da je to potrebno radi tega, da bo boljše privržencem fašistovske »narodnostne revolucije«, končno so se pa ljudje le začeli izpraševati, kako je to, da se fašistovski voditelji kar čez noč obogatijo, dočim ljudstvo še vedno strada in ni o izpolnitvi danih obljub ne duha ne sluha.

Na ta ljudska vprašanja je hotel dati odgovor poslanec Matteotti, ki je imel vse pripravljeno, da v parlamentu razkrije, kakšni ljudje so vodilni fašisti in kako prihajajo do ogromnega denarja. Da preprečijo to razkritje, so fašisti poslanca ubili in od tega časa zavzema ljudski odpor proti fašizmu vedno večji obseg. V razočaranju postaja ljudstvo vedno bolj ogorčeno in fašistovski voditelj je primoran preobrazovati fašizem v navadno stranko, ki si ne lasti v zakup reševanje vseh vprašanj in zahtev italijanskih državljanov. Ob sedanjem zasedanju parlamenta je Mussolini izjavil, da mora fašistovska stranka ustaviti prirejevanje raznih nepotrebnih svečanosti in javnih obhodov. Narod je sli teh ceremonij in »črne srajce« (fašistovska uniforma) se ne smejo več pojavljati na cesti brez posebnega poudara. Nadalje je treba iztrebiti iz fašistovskih vrst ljudi, ki kvarijo ugled stranke in vlade in končno mora fašistovska stranka skrbeti, da se zopet vzpostavi mir in sloga med narodom.

To je ura za vse življenje!

Na mah je bil zapah na tleh, planili so ven —.

Zunaj na obrežju sta ležali dve ladji. Ena je bila uporna jadrnica, druga pa velika križarka. Po zastavi so jo spoznali, da je francoska.

Nepopisno razburjenje je popadlo nesrečneže.

Barba je kričala na ves glas, četudi je seve na tako daljavo nihče ni moglo slišati, Filander je krillil s svojimi suhimi rokami, profesor Porter je hotel pograbit za svoj visoki, svetli klobuk, pa je moral na svojo veliko jezo ugotoviti, da je gologlav, le Clayton je ostal miren in premišljen.

Ladji sta ležali trdo druga ob drugi gotovo pol ure daleč zunaj na morju. Ni bilo verjetno, da jih vidijo s krova, niti z daljnogledi ne. Rano je še bilo in mračne sence gozda so segale prav do obali.

Z drugimi sredstvi je bilo treba zbuditi njihovo pozornost.

Par besed je kriknil tovarišem, pa je skokoma planil proti zalivu. Na gričku severno od zaliva je imel pripravljen silen kup vejevja in listja. Zažgal ga bo. Taka znamenja so posebno na bojnih ladjah dobro poznali.

Cela večnost se mu je zdela, preden je brez sapt prihitel na grič. Planil je iz gozda proti kupu.

Pa strašno razočaran je obstal kakor prikovan —.

Jadrnica se je pravkar pripravljala na odhod in razpenjala jadra, bojna ladja pa je že plula ven na morje in gosti oblakti dima so se valili iz njenih dimnikov.

Clayton je skočil h kupu in ga zažgal na več mestih hkrati. Nato je slekel srajco, jo obesil na dolgo vejo in mahal z njo kar se je dalo na široko.

(Dalje prihodnjč.)

Poslanci opozicije, katere je fašistovska vlada s posebnim za sebe prikojenim volilnim redom potisnila ob steno, pa ne verjamejo napovedani preureditvi fašistovske stranke. Na narod so izdali proglas, ki razlaga, koliko je Mussolini že vse obljubil, a ni držal, ker muče ali pa ne more vsled premoči popolnoma razdivjanjanih ljudi v fašistovski stranki. V Italijo se mora vrniti svoboda in v to svrhu se mora fašistom iztrgati vsaka oblast in sila, ki so si jo z nasiljem prisvojili. Opozicija ne more sodelovati v parlamentu in potrebno je, da se narod ponovno izjavi pri volitvah in sicer v popolnem redni in svobodi, kar je pa pod fašistovskim gospodarstvom popolnoma izključeno.

Z nasiljem so prišli fašisti v najtežje spore z vsemi, ki so se prvotno fašizma najbolj oklepali. Vojni invalidi in vojni udeleženci so fašizmu napovedali boj, ker so ga temeljito spoznali za najhujšega izkoriščevalca vojnih žrtev in zaslug italijanskega naroda. To spoznanje zavzema vedno večji obseg in pomeni pravi polom fašizma. Fašizem je spretno izkoristil prirojene italijanske lastnosti, za njim pa mora priti na krmilo stranka, ki bo spravila vneti in oblastni italijanski nacionalizem pod močni vpliv vsečloveških načel. Če pride na površje zopet katoliška ljudska stranka, ki je bila pred fašistovskim nasiljem zelo močna, bo to prava sreča za Italijo.

Politični ogled.

Država SHS.

PP volilna vlada ima polne roke dela z volilnimi pravicami. Med zavezniki, to je med radikali in samostojnimi demokrati pa glede volilnih priprav ne more priti do pravega sporazuma. Radikalna stranka ne more pripravljati Pribečeviču in njegovi skupini pot do mandatov, Pribečevič ima pa glede oblasti tako velike oči in grabežljive roke, da odvrta veliko večino radikalov, ki se dobro zavedajo, da jim je zavezništvo s Pribečevičem samo v škodo. Ko je zadnjič zboroval radikalni poslanski klub, so proti Pribečeviču izražali posebno mrzno radikali iz Vojvodine. Tem ni prav, da ima Pribečevičeva skupina s 15 poslanci kar pet mest v vladi, dočim vojvodinski radikali, njih 20 po številu, nimajo niti enega ministra. Vojvodinski radikali so še posebej zahtevali, naj kandidirajo v Vojvodini samo domačini in ne kandidati iz Srbije. Vsi prečanski radikali so pa povdarjali, da se radikalna stranka ne sme dati voditi od Pribečevičevih ljudi.

Davidovičevi demokrati so imeli v Beogradu že dvoje zelo važnih in dobro uspešnih zborovanj. Prvo je bilo zapušniško, a se je ob tisočeri množici poslušalcev pretvorilo v veličasten shod. Ljuba Davidovič je govoril iskreno za sporazum, odločno in ogorčeno pa proti Pašičevi politiki in proti korupcionistom, ki s zbirajo okrog Pašiča. Sporazum, kakršnega so hoteli izvesti predstavniki prejšnje vlade, je nekaj trajnega in poštenega. Radikali pa hočejo hajduški sporazum. Pravi sporazum se ustvarja v enakopravnosti, poštenju in pravici, radikali pa mislijo, da se da sporazum na hitro napraviti tudi s silo, kakor ropar, ki žrtvi orožje nastavi na prsa z zahtevo: denar ali pa življenje in se žrtev končno odloči rajši dati prvo kot pa drugo. Tudi na drugem zborovanju glavnega odbora svoje stranke, ki se je vršilo zadnje nedeljo, je Davidovič iskreno govoril o sporazumu ter obtožil Pašiča kot največjega nasprotnika enakopravnosti in sporazuma med Srbi, Hrvatimi in Slovenci. Približno ob istem času so pa zborovali tudi radikali. Pašič sicer ni prišel, govoril je pa popolnoma v njegovem duhu minister Trifkovič, ki je brez obzirno in jasno označil kot program PP politike stremeljenje za srbsko nadvlado ob pripravljenosti odsepanja (amputacije) Slovencev in Hrvatov, če se na noben način ne bi hoteli pokoriti tej nadvladi.

Avstrijska republika.

Avstrijska vlada je v krizi. Kancelar dr. Seipel je brezuspešno sestavljal novo vlado, potem je pa odklonil ponovne poskuse. Glavni razlogi za to so bili, ker se ni večina krščansko-socialnih mandatarjev pridružila njegovim nazorom o ureditvi finančnega razmerja med Avstrijo kot zvezno celoto in posameznimi pokrajinami, kakor tudi ne glede finančno-centralistične ureditve države. Na konferenci deželnih glavarjev je prišlo do nepremostljivih nasprotij med kancelarjem in glavarji. Deželni glavarji so odklonili zahtevo finančnega ministra, da se naj Avstrija v finančnem oziru upravlja centralistično in da se deželam nakazuje gotovi dohodki. Finančni minister je tudi odklonjal zahtevano finančno avtonomijo občin, mest in dežel. Zvezni kancelar je obvestil o svojem sklepu vodstvo krščansko-socialne stranke s pripombo, da je njegov sklep nepreklicljiv, da obdrži svoj poslanski mandat in da priporoča za svojega naslednika poslanca dr. Rameka.

Nemčija in Rusija.

Te dni so se pričela pogaenja za sklep rusko-nemške trgovske pogodbe. Nemški poslanik grof Brockdorff-Rantzau je rekel pri tej priliki: »Nemški narod vé, da mu je odprta predvsem pot na vzhod in se zaveda pomena tega pota. Nemški narod bo nastopil to pot kot prijatelj Rusije. Če bo Nemčija podpirala Rusijo, Rusija pa Nemčijo, bo s tem dana za svetovni mir najtrdnjša podlaga.«

Razorožitvene konference.

Pred kratkem se je vršila med vladama Zedinjenih držav Severne Amerike in Anglije neobvezna izmenjava misli glede razorožitvene konference. Eno konferenco je nameravalo Društvo narodov, drugo pa Amerika. Sedaj je verjetno, da se bosta obe konferenci vršili. Konferenca

Društva narodov se bo bavila predvsem z razoroževanjem na kopnem, dočim bo po ameriški želji sklicana konferenca predvsem služila pretresu dodatnih predlogov k washingtonski pogodbi. Na slednji bodo napravili poizkus, vključiti v omejitveno klavzulo tudi lažje vojske ladje in letala. Anglija je mnenja, da bo morala sprejeti omejitvene pogoje zlasti Francija, in sicer glede podmorskih čolnov, češ, da se je svetovni položaj že zboljšal.

VPISITE V VOLILNI IMENIK VSE NASE!

Čas za volilne reklamacije do 25. novembra.

Po vseh občinah mnogo naših volilcev ni vpisanih v volilni imenik. Čas za reklamacije poteče prihodnji torek, dne 25. novembra. Občinski uradi po deželi morajo volilne reklamacije sprejemati do 6. ure zvečer.

Reklamirajte takoj vse naše, ki niso vpisani!

Reklamirajte vse vojake, ki se bodo do dne 8. februarja vrnili.

Reklamirajte vse naše mladeniče, ki so 8. novembra 1924 bili stari 21 let.

Reklamirajte vse tiste naše prijatelje, ki 8. novembra bivajo 6 mesecev v občini.

Reklamirajte vse naše državne nastavljenke in železničarje, ki so se pred 8. novembrom naselili v našem kraju. Ti-le imajo takoj volilno pravico, četudi ne bivajo šest mesecev v občini.

Izreklamirajte vse umrle in take, ki so se že pred 6 meseci stalno naselili v drugi občini.

Če hočete koga vpisati, izročite občinskemu uradu potrebne dokumente: domovnico ali delavsko knjigo, krstni list ter občinsko potrdilo, da bivajo dotični vsaj šest mesecev v tem kraju. Ako pa hočete koga izbrisati, pa prinesite na občinski urad mrtvaški izpisek, oziroma potrdilo občinskega urada, da biva dotični že 6 mesecev v drugi občini.

Župani naj reklamacije predložijo reklamacijski komisiji (odboru) v razpravo in o sklepih pisмено obvestijo osebe, ki so reklamirale. Sklepe reklamacijske komisije (katere morajo podpisati trije člani občinskega odbora), je treba takoj z vsemi akti poslati okrožni sodniji.

Prosimo naše župane, da se strogo držijo zakona in reklamacije takoj rešijo. Ako kak znanec nima dokumentov, zadostuje, da mu občinski urad izda v volilne svrhe koleka prosto potrdilo, da je naš državljan, star 21 let, in da biva nepretrgoma vsaj 6 mesecev v občini.

Somišljeniki, agitatorji, prijatelji!

V zadnjem trenutku vas opozarjamo: Ne zanesite se, da ste vpisani! Prepričajte se! Poglejte pri občinskem uradu, ali so vsi vaši domači (sinovi, bratje, oče, strici, hlapci, viničarji, delavci, sosedi, prijatelji itd.) v volilnem imeniku!

Pri tokratnih volitvah bo odločeval vsak glas!

Prireditve.

Sv. Benedikt v Slov. gor. V nedeljo, dne 23. nov., igramo v Društvenem domu tridejanko »Užitkarji.« Predstava, združena s proslavo 50letnice pisatelja Meška, se vrši ob treh popoldne po večernicah. Vsebinska igra je zanimiva za stare in mlade in je prav primerna za naše kraje. Pred in med igro udarjajo tamburaši in mešani zbor zapoje par pesmi. Pri predstavi sodeluje domačin g. M. Furjan, član Ljudskega odra v Mariboru. Pridite v obilnem številu! Vabimo še posebno sosede-okoličane, ki so ljubitelji poštene zabave in poučnih iger, ki bi radi vedeli, kako je živel, delal in tpeel letošnji slavljeneec slovenskega ljudstva, rojak Slovenskih goric, pisatelj in pesnik Ksaver Meško.

Sv. Rupert v Slov. gor. Naš novi »Orliški krožek« priredi v nedeljo, dne 23. t. m., popoldne ob 3. uri, v prostorih stare šole, gledališko predstavo »Goslarica naše ljube Gospe.« Prijatelji mladine in prosvete, pridite in pogledajte si to krasno igro!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Naše Bralno društvo priredi v nedeljo, dne 23. novembra ob pol 4. uri v Slomškovi dvorani popolnoma novo petdejsko igro »Kmet tožbar«, ki nam jasno dokazuje, kam privedejo kmeta vedne tožbe in kaj rodi sinova ljubeznj do očeta. V spored so vpletene tamburaške točke in narodne pesmi »Slovan na dan« in »Planinarica«. Prijatelji poštene ljudske izobrazbe pridite v obilnem številu.

Katoliško prosvetno društvo v Št. Petru pod Sv. gor. slavi dne 8. decembra t. l. blagoslovitev društvene zastave, posvečene slovanskima blagovestnikoma sv. Cirilu in Metodu, kojima na čast bodo dne 7. decembra zažigali kresove in bengaličen ogenj. Na praznik dne 8. dec. je ob 5. uri zjutraj budnica po trgu, ob 7. uri slovesen

vhod v župno cerkev, kjer se vrši blagoslovitev zastave, zabijanje žebeljev, pridiga, sv. maša in skupno sv. obhajilo članov. Med sv. mašo igra godba. Po sv. maši se vrši zborovanje društva in delegatov raznih organizacij v kaplaniji in ustanovitev orlovskega odseka. Občinstvo se naproša, da priskoči z izdatnimi prispevki društvu na pomoč, koje dolguje še precejšnjo svoto na društveni zastavi. Kot ljubitelja kmetske mladine sta se izkazala med mnogimi darovalci pred vsem: g. dr. Josip Hohnjec, koji je društvu podaril 1000 kron, in gospa Jozefa Učnik, botra društveni zastavi, koja je poklonila v ta namen 1200 kron. Iskrena hvala!

Dr. Gregorečeva proslava pri Sv. Urbanu pri Ptuj. V nedeljo, dne 9. novembra, je bila pri nas proslava našega rojaka, nedavno umrlega g. dr. Lav. Gregoreca. Cerkveni govor je imel urbanski rojak g. Vinko Poljanec, župnik v Skocjanu na Koroškem in koroški deželni poslanec.

Tedenske novice.

SAMOSTOJNOST NAŠIH OBČIN HOČEJO VZETI.

Naše male in srednje občine hočejo ukiniti in jih združiti v velike. Kdo? Sedanja vlada. Zakaj? Vzeti hočejo nam Slovincem še tisto trohico samostojnosti, ki smo jo imeli. Kako hočejo to napraviti? Občine bi morale v bodoče obsegati 2000 do 5000 prebivalcev. In tem občinam bodo Pašičevi in Pribečevičevi ljudje vsilili svoje komisarje in tajnike. Okrajna glavarstva so že poslala okrajnim zastopom poziv, naj se takoj izjavijo, kako se naj izvrši zlaganje občin. Mariborsko okrajno glavarstvo levi breg je izdalo odlok o tej zahtevi pod št. 28861-24. V tem odloku pravi okrajno glavarstvo, da vlada pripravljata tak zakon, s katerim bi se male občine ukinitile in da je radi tega treba pripraviti vse potrebno.

Če se ta nakana izvrši, potem bodo v hribovitih krajih združili 3 do 5 župnij v eno občino. N. pr. Sv. Lovrenca na Pohorju, Puščavo in Ruše v eno; Tinje, Smartin in Sv. Venčesl v eno občino. V Slovenskih goricah bi n. pr. župniji Sv. Jurij in Sv. Benedikt bile ena občina. Ljudje bi imeli silno daleč do občinskega urada. Pri občini dobijo v tem slučaju glavno besedo, komisarji in tajniki, ki jih bo določala vlada.

Kakor izvemo, bo ogromna večina okrajnih zastopov ugovarjala proti zlaganju občin in proti ukinitvi samostojnosti naših občin.

Lepe reči se nam obetajo pod nasilno vlado Pašič-Pribečevičevo. Mi pa pravimo, da drevesa, ki jih ta vlada sadi, ne bodo zrasla do neba. Krivica še nikdar ni končnoveljavno zmagala.

Zopet kuluk in višji davki! Vlada je ustavila vsako državno podporo za okrajne ceste. Slovenci plačujemo 150% deželnih doklad za ceste. Tudi ta denar, ki je samo naš, nam ga nočejo dati nazaj. Kaj Pašičevim in Pribečevičevim in Žerjavovim ljudem mar naše ceste, če padajo! Samo, da imajo naš denar. To jim je glavno. Sedaj pošilja gradbena direkcija okrajnim zastopom pozive, da naj zvišajo okrajne doklade, ali pa uvedejo kuluk za vzdrževanje cest. Daleč bomo prišli, če bo sedanja vlada ostala na krmilu. Ljudje božji, premislite vse to, kar se dogaja v novejšem času. Edina rešitev, da pridejo iz teh nesreč, je, da pri prihodnjih volitvah vržemo sedanjo vlado.

Siromaki v občinah Sv. Križ in Rošpoh pri Mariboru, ki so bili prizadeti po hudi toči meseca maja letošnjega leta, dobijo po prizadevanju poslanca Žebota nekaj koruze brezplačno na razpolago. Za Sv. Križ je določeno 3000 kg, a za gornji del Rošpoha (Sv. Urban) 2000 kg. Koruzo je določena za uboge viničarje in bajtarje. Vagon s koruzo je že došel. Za imenovani občini bo razdeljeval koruzo okrajni zastop na nasvet občinskega predstojništva. Ptujski okraj dobi 5000 kg koruze.

Novice od Sv. Križa pri Mariboru. Ko je pretekli teden (v torek) pomagal Jurij Robič seliti Kapuna, viničarja na Minklovi hubi, je padel, sedeč spredaj na težkoobloženem vozu, naprej pod voz, ki mu je polomil prsni koš. Revenuše v mariborski bolnici niso mogli pomagati. Kako pretresljiva je usoda človeka! Kako vesel je še bil mož par tednov poprej, ko je njegov sin obhajal poroko, sedaj ga že krije črna zemlja. Govori se, da ima njegovo smrt na vesti alkohol — Vrli igralci našega prosvetnega društva vabijo prav uljudno vse domačine in vse drage sosede, ki ljubijo poštenu zabavo, naj se ne ustrašijo malenkostnih težav, ki bi jih imeli v nedeljo, dne 23. t. m., k Sv. Križu. Nekaj uric neprisliljene, nepozabljive zabave jim bo poplačalo ves trud obilo! Vabijo vas k zabavnim prireditvi ob treh popoldne: dve teti, ena iz Amerike, druga iz Rusije, zabavati vas hoče, o groza in strah, črni zamorec! Najhujše ga bo pa lomil mutasti muzikant, ki že sedaj pravi, da se boji, da mu bo občinstvo od smeha popokalo. Na vsak način se pripravite na nepričakovane prizore in pridite nas obiskat v obilnem številu!

Cesta Sv. Peter nize Maribora—Nebova—Sv. Lenart. Na vlogo občin Sv. Peter, Grušova itd. za zgradbo okrajne ceste iz Sv. Petra čez Nebovo in Grušovo do Bombeka pri Sv. Marjeti, katero je poslanec Žebot predložil ministru gradjevin in gradbeni direkciji, je dobil mariborski okrajni zastop uradni odgovor od vlade. V tem odgovoru pravi gradbena direkcija, da je vlada pripravljena prispevati 50% k skupnim stroškom te zgradbe, ki bi znašali približno 4½ milijona dinarjev. Okrajni zastop je odgovoril, da je pripravljen prevzeti ostalih 50% stroškov za zgradbo te potrebne cestne zveze. Od vlade in gradbene direkcije je sedaj odvisno, da izvrši, kar je obljubila.